

شک و تردید قانونگذاران آمریکایی درباره توافق با طالبان طالبان غیر قابل اعتماد و ترامپ دمدمی مزاج است!

قانونگذاران آمریکایی هشدار داده‌اند که مقامات این کشور هنوز با خط پایان مذاکرات صلح با طالبان فاصله دارند. احتمال دارد اطلاعاتی رسمی مبنی بر دستیابی آمریکا و طالبان به توافقی برای کاهش خشونت‌ها که مقدمه‌ای برای توافقی گسترده‌تر از جمله آغاز مذاکرات بین‌افغانی خواهد بود، طی چند روز پیش‌رو منتشر شود. به گزارش پایگاه خبری هیل، یک مقام ارشد دولتی در یک کنفرانس امنیتی بین‌المللی در آلمان به خبرنگاران گفت، توافق اولیه مورد موافقت قرار گرفته است. با این حال قانونگذاران مسائلی از جمله غیرقابل اعتماد بودن طالبان و چیزی که دموکرات‌ها آن را دمدمی مزاج بودن دونالد ترامپ، رییس جمهور آمریکا می‌دانند را موانعی برای توافقی دانسته‌اند که به سربازان آمریکایی اجازه خواهد داد پس از ۱۹ سال جنگ از افغانستان خارج شوند. جیم ریش، رییس کمیته روابط خارجی سنسنا در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا مذاکرات با طالبان در خط پایان قرار دارد، اظهار کرد: بادر نظر گرفتن پیشینه اخیر فکر نمی‌کنم بتوان این را گفت. به نظر من این توافق، محتاطانه روند رو به جلو را طی می‌کند و به آرامی گامی پس از دیگری برمی‌دارد تا ببیند می‌تواند به خط پایان برسد یا خیر. کریس مورفی، سناتور دموکرات در باره موفقیت در مذاکرات با طالبان ابراز تردید کرده و با اشاره به لغو نشست کمپ دویود با طالبان در ماه سپتامبر پس از حمله‌ای در کابل گفته است: آن‌ها پیشتر توافقی روی میز داشتند و رییس جمهور بر سر هیچ و پوچ آن را ناپود کرد. مورفی همچنین خاطر نشان کرد که به طور کلی حامی توافقی سیاسی برای پایان دادن به جنگ افغانستان است. دونالد ترامپ در گفتگویی اظهار کرده که به باور او به توافقی با طالبان بسیار نزدیک هستند. او گفته: فکر می‌کنم شانس بالایی وجود دارد که به توافق برسیم که طی دو هفته آینده مشخص خواهد شد. آمریکا پیش از توافقی گسترده‌تر، توافقی هفت روزه برای کاهش خشونت را در نظر دارد تا جدیت طالبان را محک بزند.

مارک اسپر، وزیر دفاع آمریکا در نشست وزرای دفاع ناتو در بروکسل تأیید کرد که دو طرف درباره توافق کاهش خشونت گفتگو کرده‌اند. او در این خصوص گفت: به نظر ما فعلا هفت روز کافی است اما به طور کلی رویکرد ما نسبت به این روند بر مبنای شرایط خواهد بود. بنابراین این یک روند ارزیابی ادامه‌دار خواهد بود. با این حال سناتورها تردید دارند که هفت روز برای محک زدن قابل اعتماد بودن طالبان کافی باشد. ریش در پاسخ به سوالی در این باره گفت: مسلماً (باز هفت روزه) کافی نیست. تعامل با طالبان بنا به دلایل واضحی دشوار بوده است. به گفته ریش، اگر طالبان به کاهش خشونت هفت روزه پایبند بماند، مذاکره کنندگان باید پیش از توافقی گسترده‌تر گام کوچک دیگری اتخاذ کنند. یکی از موانع بزرگی که قانونگذاران به آن اشاره کرده‌اند، دشواری مشارکت دادن دولت افغانستان و طالبان در مذاکره مستقیم است. مک تورنبری، نماینده ارشد جمهوری خواه مجلس نمایندگان آمریکا در کمیته نیروهای مسلح در این باره گفته است: چگونه می‌خواهید بفهمید این مذاکره واقعی است یا ساختگی؟ چگونه مطمئن می‌شوید که به توافقاتشان پایبند می‌مانند؟ جک رید، سناتور دموکرات که عضو کمیته نیروهای مسلح سنا است، گفته، در حالی که اقدام دیپلماتیک اهمیت دارد، باید بسیار مراقب باشیم زیرا پیچیدگی‌های بسیاری در این مسیر وجود دارند. وی افزود: آن‌ها ماه‌ها درباره آتش‌بس گفتگو کردند و متوجه شدند که نمی‌توانند این کار را انجام دهند. کاهش خشونت هفت روزه خوب است اما بعد از این هفت روز چه پیش می‌آید؟ همه هم‌نظر هستند که بهترین راهکار، راهکار دیپلماتیک است اما سوال اینجاست که می‌توان به آن دست یافت و ثبات خواهد داشت یا خیر.

نگاهی به آشکار شدن اختلاف نظرهای امنیتی – سیاسی در کنفرانس مونیخ

تضاد منافع در مقیاس جهانی

یکدیگر است. با این تفاسیر، کنفرانس امنیتی مونیخ امسال همانند سال‌های دیگر برگزار شد ولی آنچه که در این بین باعث شد اخبار آن در صدر قرار بگیرد، نزاع میان مقامات آمریکا و اروپا بر سر پرونده‌های مهم بین‌المللی بود. محور اصلی کنفرانس امسال، بحث‌منازعات در خاورمیانه و همچنین بحران لیبی و یمن بود اما به هر حال محورهای دیگر هم مورد نظر قرار گرفت و در موردشان سخن به میان آمد.

برلین و پاریس، سوار بر موج انتقاد!

از قدیم‌الایام تاکنون هر بار که قرار بوده کنفرانس امنیتی مونیخ برگزار شود، همه معتقد بودند که این محفل صرفاً یک جلسه‌ای است که کشورهایی از خانواده اروپا و آمریکا در آن شرکت می‌کنند و محسوساً با منافع یکدیگر سخن می‌گویند و در نهایت همه چیز با گرفتن عکس یادگاری به پایان می‌رشد. این موضوع تاحدودی درست است، اما واقعیت این است که سخنان رئیس‌جمهوری آلمان (فرانک والتر اشتاینمایر) در بخش افتتاحیه کنفرانس مونیخ نشان می‌دهد که فضای کنفرانس امسال همانند گذشته نیست و تاحدودی هجومی‌تر بر گزار شده است. اشتاین‌مایر در روز نخست کنفرانس مونیخ به شدت از سیاست

خارجی حاکم بر جامعه ملل انتقاد کرد و خواهان حفظ یک اروپای متحد شد. رئیس‌جمهور آلمان هشدار داد که ما در حال بازگشت به معضل امنیتی کلاسیک هستیم؛ بی‌اعتمادی بیشتر شده، انباشت تسلیحات بیشتر شده و در نهایت ناامنی بیش از گذشته فراگیر شده است. اگر به سخنان رئیس‌جمهوری آلمان نگاه کنیم به خوبی می‌بینیم که او به دنبال آن است تا با زبان بی‌زبانی چین، آمریکا و حتی روسیه را در مورد منازعاتشان به چالش بکشد و همانند گذشته جایگاه آلمان را در عرصه کنشگری بین‌المللی ارتقا بدهد و برای برلین نقش بیشتری را محفوظ بدارد. اشتاین‌مایر در سخنان خود به تغییرات اندوهباری که دنیا در عرض شش سال گذشته تجربه کرده اشاره داشت و گفت که ما امروز شاهد یک «دینامیزم مخرب» در سیاست جهانی هستیم. به گفته اورسیدین به‌هدف همکاری بین‌المللی برای دستیابی به صلح جهانی، سال به سال از دسترس دورتر می‌شود و به جای آن هر روز بیشتر از پیش ایده «رقابت قدرت‌های بزرگ» به واقعیت جهان تبدیل می‌شود.

فارغ از این اظهارات اگر نیم‌نگاهی به اظهارات هایکو ماس (وزیر خارجه آلمان) داشته باشیم به خوبی می‌بینیم

اینکه دیده می‌شود وزیر دفاع ایالات متحده در هر محوری چین را مورد هدف قرار می‌دهد و در نهایت اعلام می‌کند که تهدید اصلی آمریکا پکن است (نه روسیه)، به خوبی نشان می‌دهد که واشنگتن به شدت چین را از نظر دارند و حتی به دنبال ضربه زدن عمیق به این کشور هستند

که برلین یک رسم‌الخط مشخص و هماهنگ را در دستور کارش قرار داده تا بتواند از تریبون کنفرانس مونیخ در وهله اول سیاست خارجی آمریکا را به باد انتقاد بگیرد و سپس به کشورهای اروپایی بفهماند که انفعال آنها باعث شده تا آمریکای تحت فرماندهی ترامپ تا به این حد اروپایی‌ها را زیر بار سیاست‌های مخربش قرار دهد. هایکو ماس در حاشیه کنفرانس مونیخ در گفت‌وگو با یکی شبکه‌های رادیویی آلمان اعلام کرد، زمانی که آمریکا در آن همانند پلیس جهان رفتار می‌کرد، به پایان رسیده و مراکز تصمیم‌گیری درباره بسیاری از اختلاف‌نظرها تغییر کرده و برخی از آنها به عنوان مثال

سوریه و افغانستان، به روسیه منتقل شده‌اند، اما آینده خاورمیانه در آستانه یا سوچی و نه ژنو یا نیویورک تعیین می‌شود! این مدل از موضع‌گیری وزیر خارجه آلمان به خوبی نشان می‌دهد که این کشور همچنان به دنبال آن است تا بتواند در پرونده‌های مهمی مانند سوریه، لیبی و حتی صلح افغانستان خود را دخیل کند و به کانون تصمیم‌گیری از نوع اروپایی‌اش تبدیل شود. به عنوان مثال هایکو ماس در مورد لیبی اظهار کرده که بدون توجه بیشتر و مشارکت قوی‌تر اتحادیه اروپا در حل اختلافات در لیبی، این کشور در نهایت به سوریه دوم تبدیل خواهد شد.

با گذر از این اظهارات اگر نگاهی به سخنان امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه ببیندازیم به خوبی می‌بینیم که پاریس هم موضعی همانند برلین اتخاذ کرده است. مکرون در اظهاراتش رسماً به دنبال کشش اروپا به سمت مسکوست. او اعلام کرد: من چالش‌طلبی‌های همه شرکایمان را می‌شنوم و دیوانه نیستم اما می‌دانم که چالش‌طلبی، در عین ضعیف بودن، یک سیاست به حساب نمی‌آید بلکه یک سیستم کاملاً ناکارآمد است لذا خواستار تقابل با روسیه نیستیم! این اظهارات مکسرون و البته انتقاد تند سیاستین کورتس (صدراعظم اتریش) از وضعیت تصمیم‌گیری‌های اقتصادی کشورهای اروپایی به خوبی نشان می‌دهد که دولت‌های حاکم بر قاره سبز علناً به دنبال آن هستند تا خود را از منجلابی که ترامپ برایشان در عرصه سیاسی، امنیتی، اقتصادی و حتی پیمان‌های جمعی درست کرده، خارج شوند اما واقعیت این است که آنها نمی‌خواهند به صورت مستقیم واشنگتن را مورد هدف قرار دهند؛ چرا که آن نظر اروپا، ترامپ به هیچ وجه تهاجم علیه خودش و سیاست‌های خردو کلان‌کشورش را نمی‌پسندد و به سرعت به آنها پاسخ خواهد داد.

واشنگتن:

چین تهدید اصلی است!

اگر از انتقادهایی که به سیاست ترامپ از سوی کشورهای اروپایی وارد شد، بگذریم، به خوبی می‌بینیم که محور اصلی و بعدی کنفرانس مونیخ در سال ۲۰۲۰ و البته با سنسنا روی

رئیس‌جمهور آلمان هشدار داد که مادر حال بازگشت به معضل امنیتی کلاسیک هستیم؛ بی‌اعتمادی بیشتر شده، انباشت تسلیحات بیشتر شده و در نهایت ناامنی بیش از گذشته فراگیر شده است؛ موضوعی که نمایان‌کننده شکاف در ساختار سیاسی غربی است

آمریکایی‌ها، حمله به چین بوده است. اینکه دیده می‌شود مارک اسپر (وزیر دفاع ایالات متحده) از هر طریق و در هر محوری چین را مورد هدف قرار می‌دهد و در نهایت اعلام می‌کند که تهدید اصلی ایالات متحده پکن است (نه روسیه)، به خوبی نشان می‌دهد که آمریکایی‌ها به شدت چین را زیر نظر دارند و حتی به دنبال ضربه زدن عمیق به این کشور هستند. به عنوان مثال وزیر دفاع آمریکا در سخنرانی خود در کنفرانس مونیخ اعلام کرده که چین چالش امنیت بین‌الملل است و باید با آن مقابله شود، اما آمریکایی‌ها حمله به چین را در همین جاتخمه‌ندادند و حتی اعلام کردند که می‌توانیم در مبارزه با وپروس کرونا، به پکن کمک کنیم.

این موضوع دقیقاً همان مساله‌ای است که سوءظن به آمریکا در مورد انتشار ویروس کرونا در چین را افزایش می‌دهد؛ حتی برخی از خبرنگاران خارجی در حساب‌های توییتر خود این اظهارات را چندین بار و به صورت‌های مختلف تجزیه و تحلیل کردند! به هر حال آنچه در مورد کنفرانس امنیتی مونیخ در سال جاری باید مورد نظر قرار بگیرد این است که کنفرانس امسال و اظهارات‌سی که در آن مطرح شد به خوبی نشان می‌دهد که احتمالاً به زودی اختلاف میان آمریکا و اروپا در حوزه همکاری‌های سیاسی – امنیتی مشترک و خصوصاً ناتو با چالش روبرو می‌شود؛ چرا که تضاد منافع در مقیاس جهانی میان دو طرف بیش از پیش نمایان شده است. حال آنکه بریتانیا هم از جمع کشورهای اروپایی خارج شده است!

فیصل مقداد: ترکیه دشمن سوریه است!

تصریح کرد: آمریکادر صدد حفاظت از منافع خود که شامل نفت واسرائیل می‌شود، است و ترکیه برای تحقق این هدف استفاده می‌کند؛ ترکیه اکنون دشمن ماست، چرا که اراضی مارا اشغال کرده و تروریست‌ها را وارد آن می‌کند. مقداد افزود: طرح اصلی که برای منطقه آماده شده، حذف سوریه از لیست اصلی مقابله با چالش‌هاست.

معاون وزیر خارجه سوریه در سخنانی تأکید کرد که مقاومت در مقابل گروه‌های تروریستی و اشغالگران ترکیه‌ای و آمریکایی حق کشورش است. فیصل المقداد، معاون وزیر خارجه سوریه در مصاحبه با شبکه المیادین با اشاره به پیشروی ارتش سوریه در حومه ادلب، اظهار کرد: ملت سوریه امروز باز گشایی جاده حلب – دمشق را جشن می‌گیرند که چندین سال بسته بود و ما پس از دستاوردهای اخیر ارتش وارد مر حله نظامی جدیدی شده‌ایم. وی افزود: سوریه مواضع چند سال گذشته روسیه، ایران، حزب‌الله و محور مقاومت در قبال خود را فراموش نخواهد کرد. مقداد همچنین با اشاره به حملات اسرائیل به مناطق مختلف سوریه، گفت: اسرائیل همیشه نسبت به تمامی جزئیات جنگ آگاه بوده و برای حمله به تمامی مناطق سوریه برنامه‌ریزی داشته و از همان آغاز جنگ از گروه‌های مسلح حمایت کرده است. وی

مادورو، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا را به حبس تهدید کرد

رئیس‌جمهوری ونزوئلا گفت، دولت منتظر روزی است که دادگاه‌های این کشور دستور دستگیری رهبر اپوزیسیون را بدهد. به گزارش آناتولی، نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا در یک نشست خبری گفت: روزی می‌رسد که دادگاه‌های کشور حکم دستگیری خوان گوادو، رهبری اپوزیسیون ونزوئلا را بابت تمامی جرایم ارتکابی صادر می‌کنند. آن روز او به زندان می‌افتد. مطمئن باشید که آن روز می‌رسد. مادورو که بار ساله‌های خارجی در روزهای گذشته گفتگو کرده ر رسانه‌های خارجی را به کاخ ریاست جمهوری احضار کرده و سفرایی که گوادو را به عنوان کاروان‌های دیپلماتیک پس از ورودش به ونزوئلا در ۱۱ فوریه ۲۰۲۰ همراهی کرده بودند، مورد انتقاد قرار داد. وی همچنین درباره صدور یک شکوائیه علیه دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا بابت تحریم‌های اقتصادی اعمال شده علیه کاراکاس به خبرنگاران گفت: در حوزه روابط دیپلماتیک اختلافاتی وجود دارد که بایستی مورد بررسی قرار گیرند.

ماکرون: اروپا دست از به چالش کشیدن روسیه بردارد

رئیس‌جمهور فرانسه روز گذشته (شنبه) اظهار کرد، سیاست چالش‌طلبانه اروپا در قبال روسیه در سال‌های اخیر به شکست انجامیده و از آنجا که هیچ کس خواستار رویارویی مستقیم با مسکو نیست تنها گزینه باقی مانده داشتن یک گفتگوی نزدیکتر برای حل اختلافات است. به گزارش رویترز، امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در صحبت‌هایی در جریان کنفرانس امنیتی مونیخ تأکید کرد: من چالش‌طلبی‌های همه شرکایمان را می‌شنوم و دیوانه نیستم اما من می‌دانم که چالش‌طلبی در عین ضعیف بودن یک سیاست به حساب نمی‌آید بلکه یک سیستم کاملاً ناکارآمد است. او در ادامه این صحبت‌هایش گفت، هیچ یک از همپیمانان کشورش خواستار تقابل با روسیه نیست. مکرون گفت: انتخاب دوم این است که بخواهیم گفتگوی راهبردی را از سربگیریم چون امروز ما کمتر و کمتر حرف می‌زنیم در حالی که نزاع‌ها چند برابر می‌شوند و نمی‌توانیم آنها را حل و فصل کنیم.

